

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122336809
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6122336809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Lajoša a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Kataríny Krochtovej, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., 2/ D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., obaja právne zastúpení: JUDr. Dušan Remeta, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, IČO: 42 039 720, proti žalovanému: E., E. E., E. E. F. XX, XXX XX C., B.: XX XXX XXX, zast. Mgr. Miroslav Baláž, advokát, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 42 238 871, o zaplatenie 37 361,51 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 18Csp/41/2022 – 710 z 21.10.2024 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku I.

II. Mení rozsudok v súvisiacom výroku III. o trovách konania tak, že žalobcom 1/ a 2/ priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 73,44 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

III. Mení rozsudok vo výroku IV. tak, že žalovaný je povinný B. G. H., C. súdnemu znalcovi s miestom výkonu činnosti I. XX, XXX XX J. zaplatiť zvyšnú časť odmeny za znalecký posudok č. X/XXXX v sume 440,- eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 18Csp/41/2022-710 z 21.10.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol takto, cit.:

„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne 14 973,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 14 973,16 eur od 1.6.2022 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú voči žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 73,47%, a to z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo veci samej samostatným uznesením.

IV. B. G. H., C. súdny znalec, s miestom výkonu činnosti I. XX, XXX XX J., má vo vzťahu k žalovanému nárok na vyplatenie zvyšnej časti odmeny vo výške 440 eur za podaný znalecký posudok číslo X/XXXX.“

2. Predmetnú vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, § 451 ods. 1 a 2, § 509 ods. 1, § 630, § 633 ods. 1, § 644, § 645 ods. 1 a 2, § 646 ods. 3, § 647, § 648 ods. 1 a 2, § 649, § 575 ods. 1, § 577 ods. 1 a 2 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“).

3. V prípade vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ a 2/, konateľa žalovaného, svedkov H., C., G., B. C., K., výsluchom znalcov B. D. L. a B. D. D., oboznámením do spisu predložených, resp. v konaní zabezpečených znaleckých posudkov, odborných vyjadrení a ostatných listinných dôkazov, na podklade ktorých skutkovo ustálil, že žalobcovia 1/ a 2/ ako objednávateľia a žalovaný ako zhotoviteľ uzatvorili medzi sebou dňa XX.XX.XXXX M. N. K. O. X/XXXX, na základe ktorej mal zhotoviteľ zrealizovať výstavbu rodinného domu na P. Q. H. C., na pozemku R. J. C. O. XXXX/X (aktuálne novovytvorenom pozemku R. J. C. O. XXXX/XX) vedenom na LV č. XXXXX, kat. úz. C., podľa záväzného finálneho rozpočtu z 21.04.2021, s dohodnutou cenou diela vo výške 125 150,66 eur a cenou za doplnkové práce vo výške 30 319,37 eur. Rozpočet diela nebol stanovený počtom kusov použitých materiálov, ale ako agregovaný, t. j. cena bola dojednaná podľa jednotlivých položiek, napríklad ako dodávka konštrukčného systému domu s montážou, vrátane krovu vo výške 54 953,35 eur bez DPH, a strešná krytina G. S. čierna v sume 6657,- eur bez DPH. Ako nesporné vyhodnotil, že dielo malo vady (sporným zostal rozsah a príčina vzniku týchto väd), že žalobcovia 1/ a 2/, s výnimkou opravy omietok, uplatnili zodpovednosť z väd včas a riadne, že žalovaný bol na stavbe rodinného domu naposledy 26.04.2002, ako aj že žalobcovia podaním zo 16.08.2020 (cestou svojho právneho zástupcu) žalovaného vyzvali na oznámenie k postupu na odstránenie vytknutých väd, na výzvu ktorú žalovaný nijako nereagoval. Na podklade znaleckých posudkov ako aj odborného vyjadrenia R. E. oboznámených v konaní zistil vadne zrealizovanú strešnú krytinu vrátane klampiarskych prvkov, ďalej zistil nezrealizovanie izolácie podkrovia v hrúbke podľa projektovej dokumentácie, výskyt plesní na sadrokartóne, oduté (popraskané) omietky a ich opakovanú opravu žalovaným, hĺbku základov domu v rozsahu 80 % podľa projektovej dokumentácie, ako aj vadu krivosti obvodových múrov a vnútorných priečok (nie v pravých uhloch) oproti projektovej dokumentácii. Súčasne skutkovo ustálil nedodanie niektorých pôvodne zazmluvnených prác a materiálov, konkrétne osadenia bleskozvodu za sumu 450,- eur, revízie bleskozvodu a vnútornej elektroinštalácie v sume 220,- eur, nezrealizovanie podlahového kúrenia v rozsahu 136 m² (ale iba v rozsahu 20,38 m²), nedodanie elektrického ohrevu vody v sume 505,44 eur, vodovodnej prípojky za sumu 700,- eur, vodomernej zostavy v sume 180,70 eur a vodoinštalátorských prác v sume 420,90 eur, ako aj nezriadenie kanalizačnej prípojky v sume 107,29 eur, s tým že rozsah týchto nevykonaných prác a nedodaných výrobkov žalovaný žiadnym spôsobom v konaní nepoprel. Na podklade znaleckého dokazovania dospel k záveru o nedokončení oporného múru na pozemku žalobcov 1/ a 2/, vo vzťahu ku ktorému ustálil jeho dokončenie na 80 %, s tým, že hodnotu jeho nezrealizovanej časti peňažne ustálil na sumu 3318,72 eur. Súčasne v konaní ustálil aj výšku nákladov v celkovej sume 791,40 eur, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením práv žalobcov 1/ a 2/ zo zodpovednosti za vady, s tým že tie pozostávajú z nákladov za podaný znalecký posudok B. D. L. O. XX/XXXX vo výške 450,- eur, za odborné vyjadrenie R. E. vo výške 281,40 eur a za odborné vyjadrenie spoločnosti H. vo výške 60,- eur.

4. Právne uzavrel, že žalovaný nemá nárok na úhradu ceny diela v časti, v ktorej nezrealizoval zmluvne dojednané práce (osadenie bleskozvodu, revízia bleskozvodu a novej elektroinštalácie, dodanie časti podlahového kúrenia, elektrického ohrevu vody, zriadenia vodovodnej prípojky a kanalizačnej prípojky, dodanie vodomernej zostavy a vodoinštalátorské práce, a dodanie časti oporného múru), teda v rozsahu sumy 9 499,29 eur, nakoľko tieto práce boli vykonané tretími subjektami na základe samostatnej objednávky žalobcov 1/ a 2/, v dôsledku čoho došlo v tejto časti k zániku záväzku žalovaného práce dodať, a tým aj k zániku záväzku žalobcov 1/ a 2/ za tieto práce uhradiť cenu diela. Nadväzne uzavrel, že žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na primeranú zľavu z reklamovaných väd, ktoré boli odstrániteľné a ktoré žalovaný neodstránil, ktorú žalobcovia 1/ a 2/ uplatnili do výšky nákladov na ich opravu v celkovej sume 20 530,70 eur, a to konkrétne z vadne zrealizovanej strešnej krytiny vo výške 8 202,96 eur (v tejto položke bola zľava ponížená o cenu žľabov a zvodov, ktoré môžu byť opätovne použité), vadne zrealizovanej tepelnej izolácie a plesne na sadrokartónových podhladoch vo výške 8 469 eur, vadne zhotovených schodov vo výške 112,74 eur, vadne zrealizovaných základov domu vo výške 1992,- eur

a vadne zrealizovaných omietok vo výške 1754,- eur. Pokiaľ ide o vadne (krivo) vymurované obvodové murivo a vnútorné priečky, dospel k záveru, že žalobcami 1/ a 2/ uplatnená zľava vo výške 50 % z položky - dodávka konštrukčného systému v hodnote 65 944,02 eur je neprimeraná, pričom na peňažnú kompenzáciu tejto neodstrániteľnej vady, nebrániacej užívaniu predmetu diela, nakoľko ide o vadu estetickú, považoval za primerané priznať žalobcom 1/ a 2/ zľavu vo výške 20 % z ocenenia dodávky konštrukčného systému domu, t.j. v sume 13 188,80 eur. Pri určení jej výšky vychádzal z ustálenej judikatúry, podľa ktorej súd musí prihliadať na to, ako sa vytknutá vada prejavuje pri užívaní vecí, ako obmedzuje užívanie vecí, ako znižuje životnosť vecí, aký je ďalší možný spôsob a rozsah užívania vecí, aká je cena nutných opráv (pričom zľavu obvykle nemožno stotožniť iba s nákladmi spojenými s odstránením väd, či hodnotou všetkých nákladov, ktoré sa objednávateľ rozhodol vynaložiť na odstránenie vady) a na iné obdobné hľadiská s tým, že prostredníctvom zľavy by mala byť vytvorená situácia blížiac sa stavu, kedy by bolo plnenie poskytnuté bez väd. V tomto smere zvýraznil, že hlavným účelom právnej úpravy zodpovednosti za vady je poskytnutie ochrany v danom prípade objednávateľom, ktorí neobdržali zmluvne dohodnuté plnenie, resp. plnenie v zmluvne dohodnutých parametroch. Účel tejto úpravy tkvie predovšetkým v náprave poruchy ekvivalencie vzájomných plnení, resp. v ciele na vyrovnanie ekvivalencie plnení a jej zmyslom (i zmyslom poskytnutia primeranej zľavy) je opätovne docieľiť rovnovážny stav medzi plnením zmluvných strán (zaplatenou cenou za dielo a odovzdaným dielom), ktorý bol narušený vadným plnením zhotoviteľa, t.j. tým, že oproti zmluvne predpokladanému stavu ekvivalencie plnenia v skutočnosti objednávateľ obdržal vadné plnenie, z dôvodu ktorého už nemôže zodpovedať dohodnutej cene (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/1207/2023 z 04.06.2024). Nadväzne dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ by boli v prípade dodania diela bez väd povinní žalovanému uhradiť sumu 155 470,03 eur, avšak keďže sa tak nestalo, považoval za dôvodné zo zmluvne dojednej ceny odrátať sumu za práce, ktoré žalovaný nevykonával, t.j. v časti, v ktorej došlo k zániku záväzku (9 499,29 eur) a ďalej nároky na primerané zľavy vo výške 20 530,70 eur a 13 188,80 eur. S ohľadom na to boli žalobcovia 1/ a 2/ povinní uhradiť žalovanému za vykonané práce sumu 112 251,24 eur, no keďže žalovanému uhradili sumu 126 433 eur, vznikol im voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol) v sume rozdielu, t.j. 14 181,76 eur. K uvedenému rozdielu súd prvej inštancie pripočítal v zmysle § 509 ods. 1 OZ sumu vynaložených nákladov spojených s uplatnením nárokov z väd, a to v sume 450,- eur titulom nákladov za podaný znalecký posudok B. D. L. O. XX/XXXX, v sume 281,40 eur za odborné vyjadrenie R. E. a v sume 60 eur za odborné vyjadrenie spoločnosti H.. Vzhľadom na to žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcom 1/ a 2/ sumu vo výške 14 913,16 eur (14 181,76 + 450 + 281,40 + 60) do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy uložil zaplatiť s poukazom na § 3 nariadenia vlády, a to za obdobie od 01.06.2022, t.j. od uplynutia lehoty podľa doručenej výzvy na úhradu uplatnených nárokov z vadného plnenia do zaplatenia. Dokazovanie zabezpečením výučných listov, certifikátov svedkov, zmlúv o spolupráci s nimi, preberacích protokolov o vykonaných prácach, faktúr alebo účtovných dokladov o týchto prácach a podobne vyhodnotil ako nadbytočné.

5. Výrok o trovách konania založil na aplikácii § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), považujúc úspech žalobcov 1/ a 2/ za čiastočný - vo výške 86,72 %, z dôvodu ktorého im po odrátaní úspechu žalovaného (13,28 %) patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 73,47%. Za účelom spravodlivého rozhodnutia o trovách konania posudzoval uplatnené nároky v závislosti od toho, či priznanie toho, ktorého nároku záviselo od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V takých prípadoch totiž nejde o procesne neúspešnú stranu konania ani ak jej bola priznaná iba časť uplatnených nárokov, nakoľko túto stranu konania nemožno ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie úvahy súdu alebo výsledku znaleckej činnosti. Poukázal na to, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce; za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcov bolo zasiahnuté, pričom výška ujmy je druhotná a nadväzujúca. Preto žalobcov 1/ a 2/ v časti o priznanie primeranej zľavy je potrebné považovať za procesne plne úspešných. Následne vychádzal zo záveru, že súdom priznaná primeraná zľava predstavuje 100%-ný úspech, to znamená ako keby žalobcovia skutočne žalovali iba súdom priznanú výšku primeranej zľavy plus zvyšné nároky (neodvíjajúce sa od úvahy súdu) ponížené o sumu, ktorú by mali žalobcovia žalovanému uhradiť, ak by bolo dielo vykonané riadne (46 303 eur – 29 037,03 eur), t.j. spolu vo výške 17 266 eur, čo súd prvej inštancie vnímal ako celkový predmet sporu vzhľadom na nevyhnutnosť zohľadniť priznanie nároku v časti osobitne na základe úvahy súdu.

6. Posledným výrokom napadnutého rozsudku súd prvej inštancie rozhodol o tej časti odmeny súdneho znalca, ktorá nebola krytá preddavkom zloženým žalovaným (440,- eur). Keďže však ide o nárok súdneho znalca, ktorému bola priznaná odmena za vypracovaný znalecký posudok č. X/XXXX vo výške 840 eur, bolo potrebné rozhodnúť proti konkrétnej sporovej strane v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, čo oprel o rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS/236/2019 z 12.09.2019.

7. Proti výrokom I., III. a IV. napadnutého rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t. j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na obsah znaleckého posudku B. D. L., predloženého do konania žalobcami 1/ a 2/ ako aj obsah súkromného znaleckého posudku znalkyne B. D. D. č. XX/XXXX objednaného žalovaným. Namietal rozsah, príčinu a vznik väd diela, ktoré podľa žalovaného neboli súdom prvej inštancie náležite posúdené, že žalobcovia 1/ a 2/ od počiatku spolupráce menili svoje predstavy o diele, pri ktorých bolo potrebné sa odchýliť od projektovej dokumentácie, že žalovaný nedokončil dielo podľa zmluvy o dielo a nebol mu vytvorený priestor na opravu odstrániteľných väd diela. Poukázal na to, že počas súdneho konania nesúhlasil s vytykanými vadami diela, ktoré by mali mať za následok uplatnenie peňažného nároku v požadovanej výške označiac ich za odstrániteľné, ako aj že vady krivých obvodových múrov a vnútorných priečok neboli žalobcami bližšie konkretizované, ich reklamáciu si žalobcovia uplatňovali až v súdnom konaní, že technická norma nie je záväzná a že na jeho ťarchu nemožno pripísať zhotovenie diela na základe pokynov žalobcov 1/ a 2/. Odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, týkajúce sa moderácie výšky primeranej zľavy označil za rozporné s ustanoveniami OZ. Namietal, že v konaní nebol preukázaný rozsah väd diela, že nebola dostatočne preskúmaná príčina vzniku týchto väd a že priznaná finančná kompenzácia nezodpovedá ich rozsahu a nákladom potrebným na ich odstránenie, nakoľko namietané vady nebránia užívaniu diela, resp. neobmedzujú ani nekomplikujú jeho užívanie. Za neadekvátne označil rýchlosť, akou súd prvej inštancie vo veci rozhodol, súčasne namietajúc, že za účelom rozptýlenia pochybností a určenia primeranej zľavy za vady diela mal súd prvej inštancie vo veci nariadiť ďalší znalecký posudok. Podľa žalovaného, súd prvej inštancie dostatočne nezodôvodnil svoje úvahy, na základe ktorých sa priklonil ku konkrétnemu znaleckému posudku, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadou zmätočnosti a jeho rozhodnutie nespĺňa atribúty zmysle § 220 ods. 2 CSP. Vecne nesprávny je podľa žalovaného aj výrok o náhrade trov konania, nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ boli pri posúdení žaloby v prevažnej časti (čo do sumy 22 388,51 eur) procesne neúspešní a procesne úspešní len čo do sumy 14 973,16 eur, z dôvodu ktorého mala byť žalovanému priznaná čiastočná náhrada trov konania. Nesúhlasil aj s povinnosťou úhrady zvyšnej časti odmeny súdneho znalca, o výške ktorej bolo rozhodnuté v priebehu konania, a to vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok ako taký je nezákonný, nespravodlivý a nedostatočne odôvodnený, k čomu ďalej odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, publikované pod č. 47/2021. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a IV. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalovanému súčasne priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. K odvolaniu žalovaného sa podaním z 03.01.2025 vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/. Poukázali v ňom na časový sklz žalovaného pri realizácii diela, ďalej skutočnosť, že samotný žalovaný v odvolaní nepopiera existenciu väd diela avšak nie je si ochotný priznať vinu a zaplatiť ani minimum za vlastné chyby, o ktorých už začiatkom výstavby vedel a mohol ich napraviť. Poukázal na to, že žalovaný vychýlil obvodovú 10 metrovú bočnú stenu o 28 cm oproti pravému uhlu v rozpore s projektovou dokumentáciou i STN a že cieľom podania odvolania žalovaným je iba predĺžovať súdne konanie o uplatnenom nároku.

9. Ďalšie prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany neboli sporovými stranami v odvolacom konaní produkované.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalovaného a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa ust. § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto

postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaných odvolaní do tej miery, že napadnutý rozsudok nebol oprávnený preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podaných odvolaniach. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP).

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť odvolateľmi vznesených odvolacích dôvodov, ako aj to, či súd prvej inštancie riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II.ÚS 78/05) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

13. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočnenie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

14. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí

jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie NS SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29. 09. 2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie NS SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

16. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné súdenú vec riadne právne posúdiť, jeho skutkové zistenia zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, nie sú svojvoľné ani inak neudržateľné, z dôvodu ktorého sa odvolací súd stotožňuje so skutkovými závermi súdu prvej inštancie vyplývajúcimi z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne poukazuje. Z napadnutého rozsudku ani konania predchádzajúceho jeho vydaniu odvolací súd neidentifikoval takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na v napadnutom rozsudku uvedených skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, na ktorý v plnom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Keďže odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (por. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd len na zdôraznenie jeho vecnej správnosti ako aj k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné.

17. Predmetom sporu bol nárok žalobcov 1/ a 2/ na zaplatenie žalovanej sumy titulom vád diela zhotoveného žalovaným na základe zmluvy o dielo O. X/XXXX M. XX.XX.XXXX po zápočte žalobcov 1/ a 2/ voči nároku žalovaného na zaplatenie ceny diela v rozsahu, ktorý bol dodaný ako aj nárok na náhradu nákladov, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením práva zo zodpovednosti za vady a ich príslušenstvo. Skutočnosť, že dielo (stavba rodinného domu) malo vady žalovaný v konaní nepopieral, namietal však posúdenie ich rozsahu, ich príčiny ako aj vznik.

18. K odvolacej námietke žalovaného, že vady popísané v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (hlavne bodoch 78. až 90.) boli spôsobené požiadavkami žalobcov 1/ a 2/, pre ktoré nebola dodržaná projektová dokumentácia diela odvolací súd konštatuje, že pre takýto záver neposkytujú výsledky dokazovania pred súdom prvej inštancie dostatočný podklad. K tejto námietke žalovaného odvolací súd poukazuje na § 645 ods. 1 OZ v znení účinnom do 30.06.2024, v zmysle ktorého zhotoviteľ nezodpovedá za vady, ktorých príčinou je nevhodnosť pokynov objednávateľa, okrem prípadu ak zhotoviteľ na vadnosť materiálu alebo nevhodnosť pokynov objednávateľa upozornil. Keďže žalovaný v priebehu konania nekonkretizoval, ktoré pokyny (požiadavky) objednávateľov mali viesť k vzniku predmetných vád a tiež netvrdil, a ani nepreukázal, že by žalobcovia 1/ a 2/ boli na ich nevhodnosť žalovaným upozornení, nemôže sa týmto spôsobom s úspechom domáhať zbavenia sa zodpovednosti za tieto vady. Len všeobecným domnienkam žalovaného o vzniku vytknutých vád diela z dôvodu žalobcami 1/ a 2/ vyžadovaného odchýlenia sa od projektovej dokumentácie, z ktorých si žalobcovia 1/ a 2/ uplatňovali svoje nároky nemožno priznať právnu relevanciu, rovnako ako ani poukazu žalovaného na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 307/2019 z 30.11.2020, vo veci ktorej sa z dôvodu nesplnenia podmienok prípustnosti dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vôbec neuskutočnil a dovolanie bolo odmietnuté.

19. K námietke žalovaného, že žalobcovia 1/ a 2/ nevytvorili priestor pre opravu odstrániteľných väd diela odvolací súd poukazuje na body 68. až 74. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/, napriek predchádzajúcemu napätiu vo vzájomných vzťahoch, žalovaného preukázateľne vyzvali na oznámenie postupu na odstránenie vytknutých väd (podaním zo 16.08.2021), no žalovaný zostal na predmetnú výzvu pasívnym, nemožno prisvedčiť názoru, že žalobcovia 1/ a 2/ odstránenie vytknutých väd diela žalovanému neumožnili.

20. Nedôvodné sú aj všeobecne koncipované námietky žalovaného o nedostatočnom preskúmaní príčin vzniku väd diela súdom prvej inštancie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie sa zaoberal ako príčinou tak aj rozsahom každej zo žalobcom 1/ a 2/ namietaných väd diela osobitne, tieto primerane vyhodnotil na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, v rámci ktorého sa opieral o posudky a výsluchy znalcov ako aj o odborné vyjadrenia predložené sporovými stranami do konania, ktoré hodnotil jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, nadväzne na čo prijal obhájiteľné závery o právnej zodpovednosti žalovaného za tieto vady (por. body 68. až 74. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Argumentáciu žalovaného, že namietané vady nebránia užívaniu diela a neobmedzujú ani nekomplikujú jeho užívanie, v dôsledku čoho je súdom prvej inštancie prisúdená zľava z ceny diela, vychádzajúca z nákladov na opravu väd neprimeraná, ignoruje právnu úpravu obsiahnutú v § 633 ods. 1 OZ v znení účinnom do 30.6.2024, podľa ktorej je zhotoviteľ povinný vykonať dielo podľa zmluvy riadne a v dohodnutom čase. Povinnosť zhotoviteľa vykonať dielo riadne, znamená, že dielo bude vykonané bez väd. Systém práv plynúcich zo zodpovednosti za vady je tvorený primárnymi nárokmi (oprava, výmena) a sekundárnymi nárokmi (primeraná zľava z ceny, odstúpenie od zmluvy), pričom objednávateľovi patrí právo voľby, ktorého obsah sa odvíja od toho, či ide o vadu odstrániteľnú, alebo neodstrániteľnú. Súdna prax stabilne zastáva názor, že pokiaľ odstrániteľná vada, ohľadne ktorej bolo uplatnené právo na jej odstránenie, nebola v zákonnej lehote odstránená (por. § 18 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), je potrebné ju považovať za neodstrániteľnú vadu, pričom nie je rozhodujúce z akého dôvodu na strane povinného subjektu táto vada odstránená nebola (por. R 22/1983). Súd prvej inštancie v bode 111. odôvodnenia napadnutého rozsudku výstižným spôsobom vysvetlil účel poskytnutia zľavy z ceny diela v prípade jeho vadného dodania inšpirovaný závermi rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/1207/2023 z 04.06.2024, ktorým je náprava poruchy ekvivalencie vzájomných plnení. S týmto výkladom účelu poskytnutia zľavy z ceny diela sa stotožňuje aj odvolací súd. Preto priznanie zľavy vo výške zodpovedajúcej nákladom na ich odstránenie, ustáleným na podklade odborných vyjadrení a znaleckých posudkov zabezpečených v konaní, nemožno považovať za neprimerané. Odvolací súd súhlasí aj s právnym posúdením súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o dôvodnosť nároku na zľavu ako aj určenie jej výšky za vadne (krivo) vymurované obvodové murivo a priečku. Ide o neodstrániteľnú vadu diela, ktorá však nebráni užívaniu veci, z dôvodu ktorého súd prvej inštancie dôvodne uplatnený nárok v tejto časti opodstatnene redukoval na 20 % z ceny dodávky konštrukčného systému diela, čo aj primerane odôvodnil. Podľa názoru odvolacieho súdu, zľava z ceny diela, priznaná súdom prvej inštancie za túto vadu zodpovedá zákonom predpokladanému princípu proporcionality (por. § 648 ods. 2 OZ v znení účinnom do 30.6.2024), preto sa aj odvolací súd s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje.

21. K námietke žalovaného o rozporných záveroch znaleckých posudkov, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal a o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý mal podľa neho na rozptýlenie týchto pochybností a určenie primeranej zľavy z ceny diela nariadiť ďalší znalecký posudok odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje úvahy v tomto smere dostatočne odôvodnil, v rámci tohto odôvodnenia sa vyjadril ku konkrétnym záverom znalcov vyplývajúcich z poddaných znaleckých posudkov, na ich objasnenie znalcov za súčinnosti sporových strán vypočul, a v napadnutom rozsudku zreteľne a postačujúco vysvetlil dôvody, pre ktoré si ten - ktorý záver znalcov ohľadne jednotlivých väd diela osvojuje, resp. z neho vychádza. K tejto námietke sa žiada poznamenať, že po vykonaní dokazovania oboznámením sporovými stranami doložených súkromných znaleckých posudkov, ako aj po znaleckom dokazovaní nariadeného súdom neboli sporovými stranami produkované procesné návrhy na kontrolné znalecké dokazovanie, keď aj z bodu 121. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie zamietol iba návrhy na vykonanie dokazovania zabezpečením výučných listov a certifikátov svedkov, ktorí v konaní vypovedali, s nimi uzavretých zmlúv o spolupráci, preberacích protokolov týkajúcimi sa vykonaných prác, účtovných dokladov o vykonaných prácach, pracovných zmlúv zamestnancov použitých žalovaným pri výstavbe a pod. Za takejto procesnej situácie

nemožno považovať postup súdu prvej inštancie, ktorý svoje skutkové zistenia vyvodil z dôkazov vykonaných v konaní a ich zistenie aj náležite odôvodnil za porušujúci právo na spravodlivé prejednanie veci a tak spĺňajúci odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

22. Vecne správne sú v zásade aj úvahy súdu prvej inštancie ohľadne súvisiaceho nároku na náhradu trov konania, pri ktorom sa súd prvej inštancie dopustil iba nesprávnosti v počítaní, keď namiesto rozsahu 73,44% tohto nároku, ktorý žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému patrilo, uviedol vo výroku napadnutého rozsudku a v jeho odôvodnení nesprávny výsledok rozdielu úspechu žalobcov 1/ a 2/ v rozsahu 73,47 %. Vzhľadom na skutočnosť, že do vydania tohto rozsudku odvolacieho súdu nedošlo postupom podľa § 224 CSP k oprave rozsudku súdom prvej inštancie, bolo potrebné napadnutý výrok III. zmeniť tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku. Odvolacie námietky žalovaného, podľa ktorých rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa trov konania, nevychádza zo znenia § 255 CSP sú však v celom rozsahu nedôvodné. Súd prvej inštancie opodstatnene považoval nárok na zľavu z ceny diela z dôvodu kompenzácie odstrániteľných väd, ktoré žalovaný neodstránil a neodstrániteľnej vady, ktorá nemala za následok nemožnosť vec užívať za závislý od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, z dôvodu ktorého je vzhľadom na priznanie takejto zľavy potrebné považovať žalobcov 1/ a 2/ vo vzťahu k týmto nárokom za plne procesne úspešných. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 475/2018, v zmysle ktorého záver súdu absolútne vylučujúci osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, nemožno akceptovať a takáto interpretácia § 255 Civilného sporového poriadku súdom nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Pokiaľ by teda žalobcovia 1/ a 2/ svoj nárok od počiatku zakladali na zľave z ceny diela v rozsahu, ktorý na základe svojej konečnej sudcovskej úvahy priznal súd prvej inštancie, uplatňovali by nárok na zaplatenie sumy 17 266,- eur s príslušenstvom. Keďže v konaní boli žalobcovia 1/ a 2/ úspešní len v rozsahu nároku na zaplatenie sumy 14 973,16 eur s príslušenstvom, ich úspech v tomto konaní predstavuje 86,72 % a neúspech 13,28 %, ako to správne uviedol súd prvej inštancie. Preto žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému patrí náhrada trov prvoinstančného konania v rozsahu 73,44 %.

23. Napokon k nesúhlasu žalovaného s uložením povinnosti hradiť zvyšnú časť odmeny súdneho znalca B. G. H., C. odvolací súd konštatuje, že podľa obsahu spisu bol znalec vo veci ustanovený na základe návrhu žalovaného, ktorý v priebehu konania spochybnil žalobné tvrdenia týkajúce sa realizácie drenáže oporného múru na stavbe rodinného domu na ulici P., na parcela R. J. O. XXXX/XX vedenej na LV č. XXXXX, kat. úz. C., z dôvodu ktorého bol aj preddavok na trovy tohto znaleckého dokazovania uznesením súdu prvej inštancie zo 14.12.2023 uložený zaplatiť iba žalovanému. Odmena znalca spolu s náhradou hotových výdavkov, priznaná označenému znalcovi uznesením súdu prvej inštancie č. k. 18Csp/40/2022-676 z 03.07.2024 spolu vo výške 840,- eur predstavuje pohľadávku tohto znalca za spracovaný znalecký posudok, na ktorej zaplatenie tomuto znalcovi vzniklo právo. Keďže zo žalovaným zloženého preddavku bolo znalcovi vyplatené znalečné iba čiastočne, konkrétne v sume 400,- eur, súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, primeranou aplikáciou § 253 CSP rozhodol o povinnosti uhradiť mu zvyšnú časť znalečného tak, že touto povinnosťou zaťažil žalovaného ako navrhovateľa predmetného znaleckého dokazovania. Až úhradou nákladov toto znaleckého dokazovania sa žalovaným vynaložené výdavky stanú jeho trovami konania, o náhrade ktorých bolo dohodnuté výrokom III. napadnutého rozsudku zmeneného výrokom II. tohto rozsudkom. Napadnutý výrok IV. rozsudku však súd prvej inštancie slovne nesprávne formuloval, keď voči žalovanému deklaroval nárok súdneho znalca na vyplatenie zvyšnej časti odmeny, nie povinnosť na jej úhradu, ani lehotu na splnenie tejto povinnosti. Toto formulačné pochybenie, v zásade technického charakteru, preto odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu zmenil výrokom III. tohto rozsudku tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť súdnemu znalcovi B. G. H., C. zvyšnú časť odmeny za znalecký posudok č. X/XXXX v sume 440,- eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

24. Z už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (viď napr. aj rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu žalovaného, zachádzajúcu do

nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdil a v súvisiacich napadnutých výrokoch III. a IV. postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, ako vyplýva z výrokových častí I. až III. tohto rozsudku.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Na základe týchto ustanovení odvolací súd priznal žalobcom 1/ až 2/ voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, keďže v odvolacom konaní boli žalobcovia 1/ a 2/ čo do merita odvolaním napadnutej časti v celom rozsahu úspešní (v rámci merita veci bol napadnutý len výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie). Zmena súvisiacich napadnutých výrokov III. a IV. rozsudku súdom prvej inštancie mala charakter opravy zrejmych nesprávností, resp. formulačných nepresností, preto nebol dôvod brať ju na zreteľ. Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by v zmysle ust. § 257 CSP nebolo dôvodné žalobcom 1/ až 2/ priznať náhradu odvolacích trov neboli v okolnostiach prípadu vzhliadnuté.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady všetkých priznaných trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).